

[Finansministeren.]

givet i Henhold til tidligere Forhandlinger og tidligere givne Løfter og til de ganske særlige Forhold, der raader indenfor Assistentklasserne i de tre store Etater.

Jeg har gentagne Gange fremhævet, at dette var en Særlovgivning, om man vil, for at afbøde et enestaaende Misforhold, et Misforhold, der givet har været erkendt fra alle Sider, men at Regeringen ikke kunde gaa med til at knytte Forslag vedrørende andre Etater eller vedrørende Funktionærklasserne dertil. Det var ikke Meningen her at foretage en forhastet delvis Revision af Lønningsloven, kunde ikke være det, da Loven jo udtrykkelig anviser os, at den skal revideres i den kommende Rigsdagssamling.

Dér maa alle Spørgsmaal tages op og grundigt overvejes i Sammenhæng, og det glæder mig for saa vidt ogsaa at det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som jo mener at kunne tilraade at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 2, i sine Bemærkninger i Udvalget fuldt ud indrømmede, at det egentlig var en ufuldkommen Maade at behandle dette Spørgsmaal paa her, i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Deri ligger jo, at det ærede Medlem mener, at Sagen burde, som han siger, have en mere alsidig Behandling. Denne alsidige Behandling kan den efter min Mening kun faa ved den Revision af hele Tjenestemandsløven, som skal finde Sted næste Aar.

Jeg maa i Overensstemmelse med Regeringens gentagne Gange udtalte Standpunkt sige, at Regeringen maa modsætte sig disse to Ændringsforslag, og at den, hvis et af dem skulde blive vedtaget, navnlig hvis Ændringsforslag Nr. 2 skulde blive vedtaget, maa forbeholde sig sin Stilling til den hele Sag; thi saa er Forudsætningerne, under hvilke Regeringen har fremsat dette Lovforslag, brudt.

Friis-Skotte: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og flere andre Talere beskæftigede sig nu, ligesom ved første Behandling, med mine Udtalelser i Bemærkningerne til Normeringsloven for 1925—26 med Hensyn til Oprettelsen af Kontrolørstillinger under Statsbanerne. Mine Udtalelser den Gang var Motivering for den Forøgelse af Trafikkontrolørernes Antal, som fandt Sted i 1925—26 og 1926—27, uden hvil-

ken Avancementsforholdene vilde have udviklet sig paa en højst uheldig Maade. Der blev udnævnt ca. 36 i hvert af Aarene; det var ogsaa Hensigten at fortæstte med dette i nogle Aar, saa længe det kunde forsvares sagligt set, indenfor de Rammer, som Tjenestemandsløven gav. Hvis man havde fortsat hermed, havde jo ogsaa alting været i Orden.

Men herfra og til at foretage et saa ekstraordinært Skridt som nu at oprette en kunstig Overassistentklasse med 500 Oprykninger er der dog et meget stort Spring, og selv om det er rigtigt, som jeg ogsaa oplyste, at de sidste to Aar viser en Stigning i Avancementsalderen for Statsbanernes Assisterter, er jo de Oplysninger, jeg har givet, og som Administrationen har godkendt, lige saa rigtige, at Tallene for Post-, Telegraf- og Toldvæsenet er nedad-gaaende, lige saavel som det er rigtigt hvad jeg har oplyst, at Avancementsalderen for Funktionærklassen er opad-gaaende.

Her er der jo ikke Tale om at foretage nogen Sammenligning mellem Funktionærklassens og Assistentklassernes Avancementsalder; jeg siger dette i Anledning af de Bemærkninger, der i saa Henseende har været fremsat. Jeg tager netop den samme Funktionærklasse og siger: saaledes var det i 1919, og saaledes er det nu, saa meget er Avancementsalderen blevet højere, alt-saa Avancementsforholdene forværrede, indenfor den paagældende Funktionærklasse.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at han kunde ikke tiltræde Forslaget om de 14 Organisationers Assistentklasser. Han udkastede den Tanke, at der maaske burde være Avancementsklasser, og det kunde Rigsdagsudvalget ikke se klart. Det er et Tillæg, et Trøsttillæg, som disse Organisationer har søgt siden Lønningsloven blev vedtaget. De har ikke selv søgt nogen Avancementsklasse, de har sagt: Hvorfor maa vi ikke faa Trøsttillæg, som Told- og Trafiketaterne har, nu da de andre faar baade Tillæg og Avancementsstillinger. Det er derfor en gammelkendt farbar Vej at give dem det samme, som man hidtil i Lønningsloven af 1919 har givet de andre Assisterter.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen beklagede sig over, at der i „Social-Demo-